

Oktober 2012

Amatörfotografklubben i Helsingfors rf:s medlemmar kallas till

MÅNADSMÖTE

torsdagen den 25 oktober kl. 18.00.

Dagens gäst är årets fotograf, **Urda Fogel-Michael**, som berättar om sitt fotograferande och varifrån hon tagit sin inspiration.

HÖSTUTFLYKTSTÄVLINGEN

(se reglerna i särskild ruta nedan)

och

MÅNADENS BILD: PERSPEKTIV

Döms av **Martin Glader**

Deltävlingarna i Månadens bild är som vanligt två: påsiktssbilder i färg respektive svartvitt.

Högst ett tävlingsbidrag per deltagare och deltävling.

Tävlingsbidragen lämnas in vid mötets början. Var och en sköter inlämningen av sina bilder själv, ber någon annan, eller talar med tävlingssekreteraren.

Mötet hålls på **Sandels, Topeliusgatan 2**
(se beskrivning på annan plats i Cirkuläret) .

HÖSTUTFLYKTSTÄVLINGEN

I den får var och en ställa upp med tre **enskilda påsiktssbilder** (svartvita eller färg eller blandat) samt en **triptyk**. Som triptyk räknas ett verk som kan hängas upp som helhet, men består av tre bilder. Triptykens långsida får vara högst 70 cm och kortsidan högst 50 cm. För de enskilda bilderna gäller normala tävlingsregler.

MEDLEMMAR - LÄS NOGA:

Ni som inte ännu betalt medlemsavgiften - gör det NU!

En **labbabonnet** betalar medlemsavgift + labbabonnetavgift, totalt **90 euro**. En **datorabonnet** betalar medlemsavgift + datorabonnetavgift, totalt **89 euro**. Den som är **både labb- och datorabonnet**, betalar medlemsavgift + rabatterad, kombinerad abonnetavgift, totalt **135 euro**. En **nyckelabonnet** betalar medlemsavgift + nyckelabonnetavgift, totalt **45 euro**. En AFK-medlem utan abonnemang betalar **30 euro**.

Skriv ut i meddelandefältet **VEM** betalningarna är för! Och **FÖR VAD**.

STORT TACK TILL VÅR SPONSOR

Detta Cirkulär har kunnat sändas till alla AFK:are med hjälp av **EPSON**.

MANIPULERANDE GRAFIKER OCH UNDERHÅLLANDE DOMARE

Höstens första månadsmöte hade lockat verkligen många AFK:are, trots, eller tack vare? **den nya platsen: Sandels.**

Det visade sig vara en mycket lyckad lokal för oss, när väl några små problem åtgärdats. Bra utrymme, bra atmosfär. Här kommer vi nog att trivas! Också bildcirkeln som hade träffats redan veckan innan i en annan del av huset hade tyckt att det var helt ok.

En av våra nyare medlemmar, **Kirta Leppo**, höll ett föredrag om hur hon som TV-nyhetsgrafiker är tvungen att manipulera bilder för att kunna kombinera dem med olika texter, men hur hon samtidigt är, och måste vara mån om att inte förändra verkligheten. Men hon visade också egna bilder som hon manipulerat ihop på ett mycket effektivt och spännande sätt: resultatet kan man ännu en tid se

på gamla Wayne's Coffee, numera Aschans! **Vårutfärdstävlingen** hade i år samlat rekordmånga bilder: 38 färg, 34 svartvita och 4 dior! Vår domare **Andrej Scherbakov-Parland**, den som också guidade vårutfärdarna i Petersburg i maj, hade ett styvt arbete. Han inledde med att hoppas att vi skulle hinna hem med morgonbussen, och gick sedan genom bild för bild med en humor som fick församlingen att mer eller mindre skratta sig genom hela bedömningen. Så roligt har vi nog aldrig haft under en bildbedömning!

En klar totalvinnare blev **Lena Lundqvist**, som därmed får bära hem vårutfärdspokalen vid nästa möte. Eftersom det fanns så många bilder att välja bland blev det också både andra- och tredjeplaceringar och hedersomnämningen.

TÄVLINGSRESULTAT:

PÅSIKTBILDER, FÄRG

Segrare, totalsegrare:

Lena Lundqvist: På högre nivå

”Jag uppskattar väldigt mycket svängningen när jag förvandlas – från människoperspektiv till duvperspektiv. En radikalt ny synvinkel, som man sällan upplever.”

Tvåa:

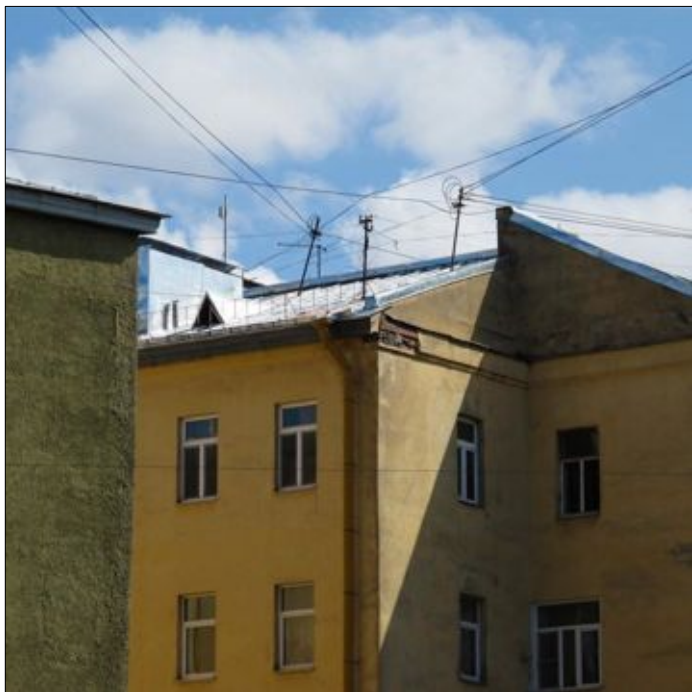
Mikael Albrecht: The Marlboro man

”En intressant kombination av det gamla, förflutna och det nya som kommer in. Det nya känns inte för påträngande, man ser kyrkan och miljön och så, sakta, kommer det en liten... djävul i bilden.”

Trea:

Ghita Thomé: Hus

”En fin kombination av abstrakt målning och verklighet. En harmonisk bild som uppfyller sin funktion: att behaga.”

Hedersomnämmande

Michael Albrecht: Leningrad!

”En harmonisk bild med tanke på motiv och utförande. Här finns mycket av det jag efterlyser, ett ”titta, titta!” som jag väntar mig att fotografen skall bjuda på.

DIABILDER

Segrare:

Clas Feiring: Mot förgängelsen

”Jag blir glad när fotografen hittat något som inte jag sett i Petersburg! En stämningsfull bild. Här finns en massa människor med ”bäst före” datum passerat...”

*Vår humoristiska domare
Andrej Scherbakov-Parland.*

PÅSIKTSBILDER, SVARTVITT

Segrare:

Richard Creutz: Femte våningen

"Aha-upplevelsen, det absurda, "titta, titta" kommer starkt fram. Mannen sticker ut ur omgivningen och smälter ändå in. En harmonisk del, som ändå inte hör dit."

Tvåa:

Christine Saarukka: Ett glas skumpa

"Mysig, perfekt, smakfull. Man kan känna smaken av champagnen på tungan."

Trea:

Richard Creutz: Modernisering

"Det finns något här som griper tag i mitt svartvita hjärta. Man ser människors spår när de försöker göra livet behagligt. Men mest är det gråskalan, den taktila känslan."

2 hedersomnämningen:

Christine Saarukka: Andy på balalajka

"Ett roligt perspektiv. Bra stämning. Printen ser ut som gammal Tri-X film."

Christine Saarukka: De dansanta

"Här finns fart, mänsklig kontakt. Otydligheten väcker fantasin."

FÖRVRÄNGA ELLER FÖRBÄTTRA?

Välkommen tillbaka gamla goda manipuleringsdebatt! Digital bildbehandling följer samma gamla mönster som så många andra nya teknologier. Först begeistring över de nya möjligheterna och sedan ett uppvaknande och insikt om möjliga avigsidor. Problematiken med bildmanipulation är ju välbekant för de flesta invigda, men tyvärr fortfarande relativt okänd för de stora massorna. Blåögd tillit till en bild som bevismaterial är fortfarande vanlig.

Manipuleringsdebatter brukar kretsa kring tekniska metoder. Får man ta bort objekt, får man ändra perspektiv, osv.? Denna fokus är förståelig för att dessa metoder är konkreta och kan vara möjliga att upptäcka i slutresultatet. Det är ju också lätt att förstå varför betraktaren undrar om bilden har förändrats. Hon kan använda bilden på olika sätt och dra olika slutsatser baserat på den. Då vill hon veta om just de aspekter som hon fokuserar på har förändrats eller om de är autentiska. Och det finns ett enkelt sätt att försäkra sig om detta: Att förbjuda all form av manipulation.

Men ett totalförbud är inte kul från fotografens synvinkel. Omanipulerade bilder ser inte lika bra ut, de är inte lika konkurrenskraftiga. Och fotografen vet ju vilket budskap bilden ska förmedla. Hon kan alltså mycket väl fixa störande element som är oväsentliga utan att bildens budskap förändras. Men hur ska betraktaren kunna veta att fotografen (eller nån på redaktionen) inte har gått lite för långt? Och har fotografen och betraktaren verkligen samma uppfattning om vad som är relevant i bilden? Tänk om betraktaren ser på helt andra saker, som kanske inte är autentiska?

Här hamnar vi på ett högre plan än en diskussion om enskilda manipuleringsmetoder. Vilka **avsikter** har fotografen när bilden behandlas? Vilka är hennes etiska värden och hur kan betraktaren känna till dessa och lita på dem? Denna problematik kunde attackeras genom att införa **varudeklarationer** som beskriver vad som gjorts med bilden och att bygga upp en förtroendekedja mellan fotografen och betraktaren. Bådadera är besvärliga och knappast praktiska om vi med dem vill uppnå en situation där fotografen kan förbättra bilden friare men ändå behålla förtroendet för dess centrala budskap. Eller, egentligen. En rudimentär version av bådadera är vad vi använder idag. Varudeklarationen är att ingen manipulation utförts och bildbyråer och publikationer garanterar det med sitt anseende som insats.

Manipulering kan alltså användas för att **luras** eller för att **förbättra** bilden och göra dess **budskap** klarare. Men vi har inte ännu lärt oss behärska manipuleringsmetoderna och samtidigt upprätthålla ett förtroende för att de inte har missbrukats. Förtroende för att ingen gått över den i vatten ritade gränsen. Parallellen med ett annat vanligt problem är tydlig. Absolutism är ett av alkoholismens vanligaste symptom. Om vi inte kan finna metoder att manipulera behärskat så får vi ta till absolutism.

Som fotoklubb behöver vi lyckligtvis inte upprätthålla strikta krav på att en bild är en autentisk avbildning av verkligheten. Vi kan själva bestämma vad vi förväntar oss av bilderna som hänger på våra nät eller publiceras i Cirkuläret. Nuvarande konsensus är att bilderna får manipuleras fritt, vilket betraktaren förstås är medveten om. Jag brukar beskriva AFK som en fotoklubb som är neutral vad beträffar teknik och fotografisk stil. Inga gränser, högt i tak. Denna definition omfattar ju förstås tekniken digital bildmanipulation, vilken är en ädel konst i sig. I Photoshop har man 1000 sätt att göra bilden bättre, och minst 10 000 sätt att förstöra den. Själv har jag stor respekt för skickligt manipulerade bilder, vilket jag alltså inte ser som fusk och en enkel genväg till framgång.

Resonemanget fungerar förstås omvänt också. Den ädla konsten att göra en färdig bild i kameran behärskas av allt färre. Dia har traditionellt varit vårt forum för denna sorts fotografi. Nu när dians dagar är räknade måste vi fråga oss om det **behövs tävlingar för omanipulerade digibilder**? Om vi vill vara tekniskt neutrala så kan de inte uteslutas. Men en omanipulerad digibild är ju i sig ett intressant begrepp. Våra tävlingsregler är luddiga beträffande vad som är tillåtet. Detta är ju inget större problem så länge allt är tillåtet och de enda tävlingarna med begränsad manipulation är diatävlingar, för dian är ju i sig ett omanipulerat original.

Ett förtydligande av tävlingsreglerna är alltså på sin plats om vi vill låta den omanipulerade bilden ha ett liv efter dians bortgång. Och det viktigaste av allt. Vi är betraktarna som ser tävlingsbilderna så det är vi som måste bestämma vilken nivå av manipulation eller verklighetstrogenhet vi vill ha i dem. Det finns inga absoluta sanningar, tävlingsreglerna är till för att betjäna oss så vi kan bestämma själv hur vi vill ha det.

Micke

PROLLE OM...:

Instant Art

Digikamerans för mig största fördel är att jag kan fördjupa mig i ett motiv, kasta bort eller förbättra. Detta är mycket svårare med film i kameran. Jag vill inte med kraftig efterbehandling göra vad jag kallar över-naturliga bilder, däremot gärna konstnärligt förenklade, nästan abstrakta bilder med en av de specialeffekter som min Nikon D5100 så suveränt behärskar. Nikon kallar det färgteckning.

Motljuslandskap blev inte så bra. Mörka träd blev nästan vita. Vårens första björklöv blev inte alls bra, för varje litet björklöv omgavs av en svart linje, vilket gjorde totaleffekten mörk. Jag hittade på att göra bilden oskarp med mjukfilter, då drog kameran den svarta linjen runt grupper av löv, inte runt varje enskilt. Det liknar gammaldags pseudosolarisation, men oerhört mycket mera tekniskt sofistikerat. Ansikten ser ut som slarviga teckningar med streck till mun, två prickar till näsa. Jag förbättrar inte naturen, jag förändrar, abstraherar den! Instant Art!

Epic Traditions

Tankar om konst och fotokonst strävar att sortera sig i min hjärna. Medan jag gör det lätt för mig gör Johanna Hackman det så svårt som möjligt, med en direkt dålig Olga eller en föråldrad Rollei - som visar bilden spegelvänd i sökaren. Motivet för hennes i press och TV lovordade utställning **Du bor längs mig** är de bostadslösa i New York.

När jag var där 1968 förrrade jag mig in på en gata behärskad av de bostadslösa. En storväxt kille som satt med ryggen mot husväggen såg min Hasselblad, steg upp och ställde sig framför mig: För fem dollar får du fotografera mig. Johanna, du är en modig kvinna som brinner för konsten!

Av de traditionella fotografierna i AFK känner jag förutom Johanna bäst till Clas Feiring och Victoria Schultz. Victoria ringer ibland från New York och berättar om sitt arbete med en 4x5 tums planfilmskamera, som hon släpar i stadsterräng. Hon gör street photography med kameran på stativ – can you spare five minutes, please!

Det är, som Johannas föråldrade utrustning, exempel på att konsten kräver begränsningar. Digibilder är för lätta, för fullkomliga!

Constant Problem

Richard Creutz efterlyste i septemberkallelsen diskussion om bildmanipulation. Purister som Johanna, Victoria och Clas med stora förebilder inom dokumentärfotografien, har stränga sanningskrav. Själv vill jag just nu göra bilder som ganska långt avviker från motivet, men jag varken sätter till eller tar bort något, utnyttjar bara kamerans möjligheter att återge motivet på ett nytt sätt. Är det manipulation?

När vi för flera år sedan diskuterade manipulation på möten och i Cirkuläret noterade jag förvånat att jag var den enda av fem gamla geronter som höll på det traditionella sanningskravet, de andra gav grönt ljus för manipulation av alla slag, hänvisande till konstens frihet. Behöver vi tävlingar där manipulation är förbjuden, och kanske någon där endast manipulerade bilder är tillåtna?

Prolle

PROLLE

PS. Jag tar med några bilder till oktobermötet.

**Redaktörens rader:
STRÄVAN EFTER
DET OFULLKOMLIGA**

Prolle säger i sin text på förra sidan: digibilder är för lätta, för fullkomliga! Jag hade inte analyserat saken med just de orden, men inser att det är det det handlar om. Jag märker att jag dras mer och mer mot det ofullkomliga. Mot det, där bilden blir något annat än motivet. Jag lade in en sådan bild på Fotosidan och fick en kommentar av Frasse (som man säkert med Prolles terminologi kan hänföra till AFK:s purister, och en särdeles skicklig sådan, dessutom): "... har svårt med bilder som jag inte själv ser den röda tråden i...".

Jag förstår precis vad Frasse menar. Men jag känner att jag ibland vill upplösa den röda tråden och skapa en ny. I stället för att beskriva

verkligheten i klara och tydliga bilder vill jag försöka återge en stämning. Är det det som är impressionism?

Ghita Thomé, Hanna Blomqvist och jag går på Fotoskolan i Hangö sommaruni, och har där fått lyssna på bland annat den kända naturfotografen Heikki Willamo, som experimenterar med ett nytt sätt att ta naturbilder. Nu gör vi själva entusiastiskt "willamobilder" på löpande band. Dvs. använder längre slutartid och rör på kameran, tar ett steg framåt, under exponeringen. Resultatet kan i värsta fall bli ett enda rådd, i bästa fall en fördjupad stämning. Den röda tråden kan bli kvar, men den kan också helt övergå i något annat.

Det är inte så lätt att göra som man kan tro, men roligt att experimentera!

CS

AKTIVITETSKALENDER FÖR AFK T.O.M. NOVEMBER 2012

Aktivitet	Datum	Kl.	Plats	På programmet/Anmärkningar.
Bildcirkeln	To 18.10	18.00	Sandels, Topeliusgatan 2	Ta med nattbilder! Mikael Albrecht.
Digicirkeln	On 24.10	18.00	Labbet, Tölög.52	Reprofotografering av kopior. Ludde Lundqvist. (+Lite om Lightroom)
Månadsmöte	To 25.10	18.00	Sandels, Topeliusgatan 2	Gäst: Urda Fogel-Michael. Höstutflyktstävlingen. Månadens bild: Perspektiv. Domare: Martin Glader.
Bildcirkeln	To 22.11	18.00	Sandels, Topeliusgatan 2	Vad är en makrobild? Ludde Lundqvist och Peter Stenius.
Digicirkeln	On 28.11	18.00	Labbet, Tölög.52	Skanning. Mikael Albrecht. (+ lite om Lightroom).
Månadsmöte	To 29.11	18.00	Sandels, Topeliusgatan 2	Gäster och domare: Linda Varoma och Lasse Lehtinen. Månadens Bild: Kreativt. Glöggfest!

AFK ACTIVITIES UNTIL DECEMBER 2012

Aktivites	Datum	TIME	LOCATION	Program + information
Photo Circle	Thu 18.10	18.00	Sandels, Topeliusgatan 2	Bring night photos ! Mikael Albrecht.
Digi Circle	Wed 24.10	18.00	Labbet, Tölög.52	Repro photography Ludde Lundqvist. plus Lightroom
Monthly meeting	Thu 25.10	18.00	Sandels, Topeliusgatan 2	Guest : Urda Fogel-Michael. Photos from the autumn excursion Monthly competition: Perspective. Judge : Martin Glader.
Photo Circle	Thu 22.11	18.00	Sandels, Topeliusgatan 2	What is a macro photo? Ludde Lundqvist and Peter Stenius.
Digi Circle	Wed 28.11	18.00	Labbet, Tölög.52	Scanning. Mikael Albrecht. plus Lightroom .
Monthly meeting	Thu 29.11	18.00	Sandels, Topeliusgatan 2	Guests and judges : Linda Varoma and Lasse Lehtinen. Monthly competition: Creativity Glöggparty!

KONTAKTINFO FÖR AFK

Styrelse: styrelsen@afk.fi

Ordförande Mikael Albrecht
Larsviksvägen 2 J, 02320 Esbo
Mobil: 040 550 9349
e-post: ordforande@afk.fi

Vice ordförande Gunnar Lundqvist,
Fredriksgatan 60 A 14, 00100 Helsingfors,
Mobil: 040 5200 303
e-post: ordforande@afk.fi

Sekreterare Ghita Thomé
Jungfrustigen 4 C 20, 00140 Helsingfors
Tfn: 170 342 (hem), 050 367 64 86 (mobil)
e-post: styrelsen@afk.fi

Skattmästare Hanna Blomqvist
Braxenvägen 9 A 3, 02170 Esbo
Tfn: 462 223 (hem), 050 4334 765 (mobil)
e-post: skattmastare@afk.fi

Webbredaktör och IT-ansvarig
Niklas Lindgren
Hörnebergsgatan 7 A 26
00500 Helsingfors
Mobil: 044 535 7073
e-post: webbmaster@afk.fi

Tävlingssekreterare Kristian Frantz
Hansasbågen 3-5 D 7
01150 Söderkulla
mobil: 040 522 8638
e-post: tavlingssekreterare@afk.fi

Funktionärer: funktionaren@afk.fi

Labbmästare Henri Jalo
Timmerdammsvägen 1 E 36, 00640 Helsingfors
Tfn: 040 510 47 83 (mobil)
e-post: labbmastare@afk.fi

Biträdande tävlingssekreterare, vice labbmästare Peter Stenius
Gamla Åbo landsväg 5-7, 00320 Helsingfors
Tfn 772 5783 (jobbet), 050 381 2648 (mobil)

Kontaktperson för arkivet Mikael Albrecht (se ovan)

Ansvarig för ungdomsverks Cecilia von Weymarn
Tfn 0504 821286, e-post: ungdom@afk.fi

Klubbvärd Lars Wernbom
Skarpskyttegatan 18 A 8, 00150 Helsingfors
Tfn: 666 113 (hem)

Cirkulärredaktör Christine Saarukka
Hamnholmsvägen 1 D 58, 00980 Helsingfors
Tfn: 040 722 38 49
e-post: cirkularet@afk.fi

Biträdande cirkulärredaktör Clas Feiring
Vargvägen 15 C, 00800 Helsingfors
Tfn: 755 33 24 (hem), 050 568 83 24 (mobil)
e-post: cirkularet@afk.fi

AFK:s labb: Tölögatan 52, 00250 Helsingfors, tfn 406 268

Labbokning: görs via AFK:s hemsida: www.afk.fi/aktuellt/

Labbnnyckelfrågor: Hanna Blomqvist (se ovan)

Bankkonto: Aktia 405549-2154067

Ansökan om medlemskap: Mikael Albrecht (se ovan)

Adress-och medlemsfrågor: Hanna Blomqvist (se ovan)

AFK:s webbsidor: www.afk.fi

E-postinfo: afk@afk.fi